

# Wahyu Yesus Kristus - Nomer Limalas

Meterai Kaping Pitu lan Kabukane Kayektèn Kenabian

Jeff Pippenger

2023-11-13

Lan nalika Panjenengané wus mbukak segel kang kapitu, ana katentreman ing swarga watara setengah jam suwéné. Lan aku weruh pitu malaékat kang jumeneng ana ing ngarsané Allah; lan marang wong-wong mau kaparingaké pitu slomporet. Lan ana malaékat liyané teka sarta ngadeg ana ing misbyah, nggawa pedupaan emas; lan marang dhèwèké kaparingaké menyan akèh, supaya dipasrahaké bebarengan karo pandongané para suci kabèh ana ing misbyah emas kang ana ing ngarepé dhampar. Lan kumelun menyan iku, kang munggah bebarengan karo pandongané para suci, munggah ana ing ngarsané Allah saka tangané malaékat iku. Lan malaékat iku banjur njupuk pedupaan mau, ngebaki nganggo geni saka misbyah, banjur mbuwangaké menyang bumi; temah ana swara-swara, gludhug, kilat, lan lindhu. Wahyu 8:1-5.

Kita lagi ngrembug bab pamblabaré geni suci saka papan suci ing swarga, sajrone sajarah nalika Amerika Serikat bakal nurunaké geni kang ora suci saka langit kang kapisan. Pamblabaré apa kang diucapaké déning pitung gludhug ing Wahyu pasal sepuluh, kaprentahaké supaya disegel nganti sakdurungé mangsané sih-rahmat katutup. Mangsa sih-rahmat uga dipralambangaké minangka wus ana ing ambang katutup nalika meterai kang kapitu kabukak.

Panjenengané banjur ngandika marang aku, “Aja ngesahaké tembung-tembung pamedharan ing kitab iki nganggo segel; awit wekdalé wis cedhak. Sapa sing ora adil, karsaa tetep tumindak ora adil; lan sapa sing reged, karsaa tetep reged; lan sapa sing mursid, karsaa tetep mursid; lan sapa sing suci, karsaa tetep suci.” Wahyu 22:10, 11.

Pambukaning segel kapitu kalampahan nalika pitu malaékat padha nyawisaké kanggo muni.

Lan para malaékat pitu kang nyekel slomporet pitu iku padha siyap kanggo nyebulaké slomporeté. Wahyu 8:6.

Nalika masa kasempataning sih-rahmat kaungkuli, “ora ana wong” kang “bisa lumebu ing Pedalemané Allah,” awit panyuwunan pangantarané Kristus tumrap dosa-dosané manungsa wus rampung. Masa kasempataning sih-rahmat wus kaungkuli, lan pitu malaékat kaprentahaké kanggo nyirnakaké bokor-bokor bebenduné Allah.

Lan padaleman suci kapenuhan kumelun saka kamulyaning Allah lan saka pangwasané; lan ora ana wong kang bisa lumebu ing padaleman suci iku, nganti pitu pageblugé para malaékat pitu mau kasampurnakaké. Lan aku krungu swara gedhé saka padaleman suci ngandika marang para malaékat pitu iku: Lungaa, lan tumpahna bokor-bokor bebenduning Allah marang bumi. Wahyu 15:8, 16:1.

Ora ana pratandha manawa pitu malaékat sing muniaké pitu slomprèt ing Kitab Wahyu pasal sangang nganti sewelas iku béda karo pitu malaékat sing ngesokaké pitu pageblug pungkasan. Kosok baliné, ciri-ciri profetik saka paukuman sing dilambangaké déning pitu slomprèt iku sajarah karo panggonan lan akibat saka pitu bokor bebenduné Allah ing pasal nembelas. Minangka gegandhèngan sing luwih langsung, paukuman-paukuman slomprèt iku kanthi langsung sinebut pageblug.

Lan wong-wong liyané, sing ora kacemplung pati déning wewelak-wewelak iki, iya isih ora mratobat saka pakaryané tangané, supaya padha ora nyembah dhemit-dhemit lan brahala-brahala saka emas, lan salaka, lan tembaga, lan watu, lan kayu, kang ora bisa ndeleng, utawa krungu, utawa lumaku. Wahyu 9:20.

Pambukané segel kapitu kanthi sengaja dipasang ing sajroning konteks cedhaking pungkasaning mangsa sih-rahmat. Segel kapitu iku makili paseksi kapindho bab apa kang “diucapaké” déning pitu gludhug, kang Yohanes lan uga Paulus diprayogakaké supaya ora ditulis.

Lan sesambat kanthi swara sora, kaya singa nggero; lan nalika Panjenengané wus sesambat, pitu gludhug ngucapaké swarané. Lan nalika pitu gludhug iku wus ngucapaké swarané, aku lagi arep nulis; nanging aku krungu swara saka swarga ngandika marang aku, “Segelana apa kang wis diucapaké déning pitu gludhug iku, lan aja koktulis.” Wahyu 10:3, 4.

Apa kang “diucapaké” déning pitu gludhug iku wis dipatrapi segelé, lan ing pasal kaping rong puluh loro, pitedah sing wis dipatrapi segelé ana ing kitab Wahyu iku kudu dibukak segelé; lan kaya déné segel kapitu, iku kudu dibukak segelé pas sakdurungé mangsa ujianing sih-rahmat ditutup.

Sister White nedahaké yèn panyegelan apa sing “diucapaké” déning pitu gludhug iku nggambaraké tumindak sing padha saka Sanga sing saka taler Yehuda, kaya nalika Panjenengané maringi dhawuh marang Daniel supaya nyegel kitabé nganti tekan wekasaning jaman. Kitab Daniel lan Wahyu iku kitab sing padha, lan ing Kitab Wahyu Gusti Yésus dipratélakaké minangka Sanga sing saka taler Yehuda, nalika Panjenengané mbukak segel kitab sing kasegel nganggo pitu segel; mula Sanga sing saka taler Yehuda iku uga Panjenengané sing maringi dhawuh marang Daniel supaya nyegel kitabé nganti tekan wekasaning jaman. Sanga sing saka taler Yehuda iku Panjenengané sing nyegel lan mbukak segel Sabdané, awit Panjenengané iku Sang Sabda.

“Sasampunipun gludhug pitu punika ngedalaken swantenipun, dhawuh punika rawuh dhateng Yokanan kados dene dhateng Daniel gegayutan kaliyan kitab alit punika: ‘Segelaa samukawis ingkang sampun kaandharaken dening gludhug pitu punika.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Bukti internal ing kitab Daniel lan Wahyu nedahaké yèn pambukakan segel kapitu iku minangka seksi kapindho tumrap pambukakan apa kang diucapaké déning pitu gludhug. Loro-loroné, yaiku pambukakan kitab Daniel lan pambukakan kitab kang disegel nganggo

pitu segel, nedahaké yèn kayektèn-kayektèn kang dicethakaké nalika sawijining pesen kenabian kabukak kuwi sipaté maju sethithik mbaka sethithik. Mulané kitab Daniel nedahaké prakara iki minangka tambahing kawruh, lan kitab Wahyu nggambaraké prakara iki minangka pambusakan segel siji sawisé sijiné.

Iku sawijining pepadhang kang saya padhang saya sumunar tumuju marang dina kang sampurna.

Nanging dalané wong mursid iku kaya pepadhang kang padhang sumunar, kang saya sumunar saya cetha nganti tekan sampurnaning awan. Wulang Bebasan 4:18.

Nalika “kayektèn” kabukak segelé, iku lumaku kanthi maju sethithik-sethithik.

“Manawa bangsa kuna kagunganing Allah prelu asring ngélingi pakaryaning sih-rahmat lan paukuman-Nya tumrap wong-wong mau, ing piwulang lan ing pangéling-éling, padha wigatiné tumrap kita supaya nyemak bebener-bebener kang diparingaké marang kita ana ing Sabdané,—bebener kang, manawa digatèkaké, bakal nuntun kita marang andhap-asor lan pasrah, sarta mituhu marang Allah. Kita kudu kasucèkaké lumantar bebener. Sabdaning Allah ngaturaké bebener-bebener kang mirunggan tumrap saben jaman. Pakaryaning Allah tumrap umaté ing jaman biyèn kudu oleh kawigatosan kita kanthi temen. Kita kudu sinau piwulang-piwulang kang pancèn kaangkah kanggo mulang kita. Nanging kita ora kena rumangsa cukup mung mapan ana ing kono. Allah nuntun umaté maju sethithik demi sethithik. Bebener iku maju saya kababar. Wong kang nggolèki kanthi tenanan bakal tansah nampa pepadhang saka swarga. “Apa ta bebener iku?” kudu tansah dadi pitakonan kita.” Signs of the Times, May 26, 1881.

Ing pungkasaning Juli 2023, Wahyué Gusti Yesus Kristus wiwit katanggulakaké segelé.

Kados dene segel kapitu lan uga pawarahing gludhug pitu, Wahyu Yesus Kristus kabikak pas sadurunge mangsa kanugrahan rampung. Iku maringi paseksi katelu tumrap pesen kang padha, kang dilambangaké déning kabukaké segel kapitu lan gludhug pitu. Telung pepadhaning iku ana ing kitab Wahyu minangka telung seksi kang nyawiji dadi pesen saka Wahyu Yesus Kristus. Kabukaké telung seksi iki lumaku saya maju sethithik-sethithik. Akibat-akibaté uga lumaku saya maju sethithik-sethithik.

“Mituhu marang angger-anggering Allah iku pengudusan. Akeh wong kang nduwèni pamanggih kang kliru ngenani pakaryan iki ing sajroning jiwa, nanging Gusti Yesus ndedonga supaya para muridé kasucekaké lumantar kayekten, lan Panjenengané nambahi, ‘Sabdamu iku kayekten’ (Yokanan 17:17). Pengudusan iku dudu pakaryan kang dumadakan kelakon sapisan, nanging pakaryan kang lumaku majeng saya maju, kaya dene mituhu iku lumaku terus tanpa pedhot. Sajroning wektu Iblis isih nglantaraké panggodhané marang kita, peperangan kanggo ngalahaké dhiri kudu terus diperangi bola-bali; nanging lumantar mituhu, kayekten bakal nyucekaké jiwa. Wong-wong kang setya marang kayekten bakal, lumantar kautaman-kautamané Kristus, ngalahaké saben cacat watak kang wis njalari wong-wong mau kabentuk déning saben owah-owahaning kaanan urip.” Faith and Works, 85.

Pangrembakan pangerten bab Wahyu Yesus Kristus sing lumampah saya maju wiwit dipunwedharaken ing pungkasaning wulan Juli, 2023. Prosès pangertosan tumrap kayektèn-kayektèn sing wiwit dipunwedharaken ing wekdal punika, wiwit sawetawis cekak sasampunipun 18 Juli, 2020.

Bebener kang katandhani ana ing pekabaran bab pambukaning segel kapitu iku nuju marang waymark Panguwuh Tengah Wengi. Panguwuh Tengah Wengi ing sajarah kaum Millerit iku sawijining pangrembakaning kayekten kang lumaku sathithik mbaka sathithik, lan kasunyatan iku bisa katuduhaké lumantar tinjauan sajarah tumrap pakaryané Samuel Snow. Gusti Yesus nggambarake gerakané malaékat katelu kanthi gerakané malaékat kapisan, awit Panjenengané tansah nggambarake pungkasan kanthi wiwitan.

Kasunyatan-kasunyatan kang nglumpuk dadi pesen Panguwuh Tengah Wengi iku yaiku pangerten bab sinten Allah punika, lan kapriye watak-Nipun kawejahi ing Sabda-Nipun. Kasunyatan-kasunyatan punika kalebet gambaran ingkang rinci sanget babagan proses sajarah ingkang badhé katindakaken déning para wong ingkang wekasanipun martosaken pesen Panguwuh Tengah Wengi. Sajarah kaping samar saking pitu gludhug punika ingkang ngenali proses sajarah punika. Meterai kapitu iku minangka pérangan saking proses sajarah rinci punika, nanging pambukanipun katuntun dhateng mangsa wekdal ingkang kawiwitan nalika pesen Panguwuh Tengah Wengi sampun dipunrampungaken, mila nandhani wekdal nalika pemeteraian saking satus patang puluh papat ewu punika kalampahan. Pambukakan sethithik-sethithik saking meterai kapitu kawiwitan nalika pesen Panguwuh Tengah Wengi sampun kasampurnakaken ngrembaka kanthi pepak, kados ingkang kaillustrasèkaken déning pasamuwan kémah Exeter nalika mangsa panas taun 1844. Artikel-artikel punika mujudaken undangan pribadi tumrap panjenengan supados rawuh dhateng pasamuwan kémah Exeter.

Nalika segel kapitu kabuka, geni saka misbyah kacemplungaké menyang bumi, lan ana “swara-swara, lan gludhug-gludhug, lan kilat-kilat, lan lindhu.” “Swara” nggambaraké kalasangka.

Swaranen kanthi sora banter, aja kendhat; unggahna swaramu kaya slompret, lan tuduhna marang umatingSun kaluputane, lan marang turuné Yakub dosa-dosane. Yesaya 58:1.

Swaraning kalasangka nandhakaké sawijining pekabaran kang mèngeti bab paukuman kang bakal enggal tumeka. Nalika Yesaya maréntahaké umat Allah supaya ngungakaké swarané kaya kalasangka, wong-wong mau kudu “mbengok” kanthi sora. Pekabaran Midnite Cry kabikak sadurungé tekan jam lindhu saka angger-angger Minggu. Pekabaran Midnite Cry kang kabikak sadurungé angger-angger Minggu kang bakal enggal rawuh iku, yaiku pekabaran kang ngrembaka dadi panguwuh sora. Nalika Yesaya ngandika, “Mbengoka kanthi sora,” panjenengané lagi ngrujuk marang gabungan saka panguwuh sora malaékat katelu, yaiku swara kapindho kang gabung karo pekabaran Midnite Cry. Pekabaran Midnite Cry kang sora iku minangka pepeling bab kalasangka kapitu, yaiku bilai katelu. Umat Allah

kudu mangertèni yèn nalika pekabaran kalasangka iku diunekaké, wong-wong mau wis ana ing wektu-wektu pungkasan saka mangsa pangadilané. Mulané préntahé Yesaya iku sawijining pepeling supaya siyap ngadhepi panutupan mangsa sih-rahmat, sawijining pepeling yèn paukiman kalasangka saka bilai katelu saka Islam bakal enggal nempuh Amerika Sarékat merga nampik Sabbaté Allah. Nalika angger-angger Minggu tumeka, Midnite Cry, yaiku kang kapisan saka loro “swara” ing Wahyu pasal wolulas, ngrembaka dadi panguwuh sora. Nalika para anak Allah liyané kang isih ana ing Babilon ditimbali metu.

“Bebener kanggo jaman iki, yaiku piwulangé malaékat katelu, kudu diproklamakaké kanthi swara sora, tegesé kanthi kakuwatan sing saya tambah, nalika kita nyedhaki pacoban pungkasan sing agung.” *The 1888 Materials*, 710.

“Tambahing kakuwatan” saka “panguwuh sora” malaekat katelu wis katuduhaké lumantar pralambang ing Sinai nalika Sepuluh Préntah dipratélakaké déning Yéhuwa piyambak. Trompèt ing carita iku saya tambah kakuwatané nalika gunung mau gonjang-ganjing lan dadi kebak kumelun. Wedi mau banget gedhéné, nganti Musa dhéwé uga gumeter banget. Nalika semana bangsa mau banjur ngunggahaké “swarané” kanthi wedi, nyuwun supaya “swarané” Allah mandheg muni.

Lan swaraning slompret, lan swaraning pangandika; swara iku kang dirungu déning wong-wong mau, nganti padha nyuwun supaya pangandika iku aja dipangandikakaké marang wong-wong mau manèh: (Amarga wong-wong mau ora kuwat nandhang apa kang didhawuhaké, yaiku manawa sanadyan mung kéwan nyenggol gunung iku, mesthi bakal dibandhemi watu, utawa ditusuk nganggo tumbak: Lan sanget nggegirisi pandelengan iku, nganti Musa ngandika, Aku banget wedi lan gumeter banget:). Ibrani 12:19–21.

“Swara” sing “wis padha rungokaké” iku makili “swara” saka pesen pepèngeté malaékat katelu. Kanthi sangsara wedi kang banget, wong-wong mau nanggapi nganggo “swara”-né dhéwé. Swara-swara ing wektu angger-angger Minggu uga dilambangaké déning para prawan gemblung sing njaluk lenga, lan swara para prawan wicaksana marang wong-wong mau mréntahaké supaya padha lunga lan tuku dhéwé. Ing pungkasaning mangsa kasempatan tumrap manungsa, “swara”-né wong-wong sing ngerti yèn dhèwèké wis kacilakan, kaya para prawan Adventis gemblung ing wektu angger-angger Minggu, padha sesambat supaya watu-watu lan gunung-gunung ambruk nimpa wong-wong mau. Angger-angger Minggu iku dilambangaké déning diparingaké angger-anggering Torèt ing Gunung Sinai.

“Ing satengahing pamedhar kamulyan pangwaos ilahi kang nggumunake ing kalodhangan kang khidmat iku,—swara kalasangka kang samar lan ngedab-edabi saya banter lan saya nggegirisi, gludhug kang gumleger mumbul saka saben sisihing gunung, padhang ing bledheg madhangi pucak-pucak kang angker lan khidmat, lan ing pucaking Sinai, ing satengahing méga, lan prahara, lan pepeteng kang kenthel, kamulyaning Allah katingal kados geni kang ngentekake,—marga saka pratandha-pratandha rawuhipun Yéhuwah punika, manahipun bangsa Israèl luluh kataman wedhi, lan sakehe pasamuwan

‘ngadeg adoh.’ Malah Musa piyambak ngandika, ‘Aku banget wedhi lan gumeter.’ Banjur ing sanginggiling unsur-unsur kang geger perang iku kapireng swantenipun Yéhuwah, ngandika sapuluh pranataning angger-anggeripun.”

“Nalika pangilon agung kagunganing Allah nyethakaké marang bangsa Israèl kaanané sing sejati, nyawané kaungkuli déning rasa giris. Pangwaos kang nggegirisi saka pangandikané Allah kadadéan luwih abot katimbang sing bisa katanggung déning badané kang gumeter. Wong-wong mau nyuwun marang Musa, ‘Sira ngandikaa marang aku kabèh, lan aku kabèh bakal mireng; nanging aja nganti Allah ngandika marang aku kabèh, supaya aku kabèh aja mati.’ Nalika paugeran agunging kabeneran kagunganing Allah dipratelakaké ana ing ngarepé wong-wong mau, wong-wong mau nyadhari, kaya durung naté sadurungé, sipat dosa kang nistha banget, sarta kaluputané dhéwé ana ing ngarsané Allah kang murni lan suci.” *Signs of the Times*, March 3, 1881.

Nalika geni saka mesbèh kawuncalaké menyang bumi, ana “swara-swāra, gludhug-gludhug, kilat-kilat, lan lindhu.” “Gludhug lan kilat” iku pralambang paukumaning Allah. Ing wektu hukum Minggu, Amerika Sarékat bakal wis ngisi kanthi kebak “tuwañg kadurakané,” lan “murtad nasional bakal katutulaké déning karusakan nasional.” “Tuwañg kadurakan” iku dadi kebak ing turunan kaping papat, amarga kaloro sungu saka kéwan bumi mau maju lumantar patang turunan pambrontakan sing saya mundhak. Hukum Minggu nandhani papan nalika paukumaning Allah, sing dipralambangaké déning “gludhug-gludhug lan kilat-kilat,” katindakaké, lan paukuman mau katindakaké marang turunan kaping papat.

Babagan wong Amori, Pangéran ngandika: ‘Ing turun kang kaping papat, wong-wong iku bakal bali mrene menèh; awit duraka wong Amori durung kebak.’ Sanadyan bangsa iki katon cetha awit saka panyembah brahalané lan karusakan moralé, bangsa iku durung ngisi tuwung durakané nganti kebak, lan Allah durung kersa paring dhawuh supaya bangsa iku dirusak tuntas. Bangsa-bangsa iku kudu nyeksèni daya ilahi kang kawedhar kanthi cara kang cetha banget, supaya padha ora kèri alesan apa-apa. Sang Panyipta kang kebak welas asih kersa sabar nandhang durakané nganti tumeka turun kang kaping papat. Banjur, manawa ora katon ana owah-owahan marang kang luwih becik, paukuman-paukumané bakal tumiba marang wong-wong mau.

“Kanthi katlitèn kang ora tau kliru, Kang Tanpa Wates isih nyatet itungan karo sakehing bangsa. Nalika sih-rahmaté isih katamèni lumantar panggilan-panggilan marang pamratobat, itungan iki bakal tetep kabuka; nanging samangsa cacah-cacah mau tekan ing ukuran tartamtu kang wis katetepaké déning Allah, paladosaning bebenduné wiwit lumaku. Itungan iku katutup. Kasabaran Ilahi mandheg. Ora ana manèh panyuwunan sih-rahmat kanggo kauntungané wong-wong mau.” *Testimonies*, volume 5, 208.

Suster White netepake paukuman-paukuman sing wiwit nalika hukum Minggu diundhangake minangka “paukuman-paukuman karusakan saka Allah.” Panjenenganipun mulang bilih sampun kasep tumrap para Adventis Laodikia sing bodho, sing nate kagungan kalodhangan kanggo nyawisake dhiri tumrap krisis ing wayah tengah wengi, nanging wus padha nampik nglakoni mangkono. Wektu paukuman karusakan tumrap para prawan bodho

punika, minangka “wektu sih-rahmat” tumrap wong-wong sing durung nate krungu bebener.

“Dhuh, mugi umat punika mangertos wekdal rawuhipun marang wong-wong mau! Kathah tiyang ingkang dereng nate mirengaken bebener pangujian kanggé jaman punika. Kathah tiyang ingkang rohipun taksih diprayogakaken déning Rohipun Allah. Wekdal pangadilan-pangadilan karusakanipun Allah punika dados wekdal sih-kadarman tumrap tiyang-tiyang ingkang dereng gadhah kalodhangan sinau punapa ingkang sejati. Kanthi alusing sih, Gusti badhé mirsani wong-wong mau. Manah sih-kadarmanipun kasentuh; asta-Nipun taksih kaentang kanggé nylametaken, nalika lawang sampun ka tutup tumrap tiyang-tiyang ingkang boten purun mlebet.” Testimonies, jilid 9, 97.

Nalika segel kapitu kabukak, ana “swara-swara, lan gludhug-gludhug, lan kilat-kilat, lan lindhu.” “Jam” nalika “lindhu” ing Wahyu sewelas kawitan kaleksanan yaiku Révolusi Prancis, lan kasampurnaning kaleksananing “jam” iku yaiku “goncangan” saka kéwan “bumi”, ing angger-angger Minggu sing enggal rawuh. Ing “jam” iku, segel kapitu kabukak kanthi sampurna. Salib iku minangka pralambang angger-angger Minggu, lan ana lindhu gedhé nalika panyaliban.

Gusti Yésus, sawisé nguwuh manèh kalawan swara sora, banjur masrahaké Rohé. Lah, lawanging perdhéning Padaleman Suci suwek dadi loro saka ing dhuwur tekan ngisor; lan bumi gonjang-ganjing, sarta watu-watu padha pating belah. Matius 25:51.

Ing salib, sawijining karajan Iblis katumpes, kaya dene mengkono uga bakal katumpes nalika angger-angger Minggu dileksanakake.

“Kristus ora masrahaké nyawané nganti Panjenengané wis ngrampungaké pakaryan kang Panjenengané rawuh kanggo nindakaké, lan kanthi ambegan pungkasané Panjenengané nguwuh, ‘Wis rampung.’ Yokanan 19:30. Peperangan iku wis dimenangaké. Tangan-tengené lan lengen suci-Né wis maringi Panjenengané kamenangan. Minangka sawijining Juru-Menang, Panjenengané nanduraké panji-panji-Né ana ing inggil-tinggil kang langgeng. Apa ora ana kabungahan ana ing antarané para malaékat? Sakèhé swarga padha gumujeng marga saka kamenangané Sang Juru Slamet. Sétan wis dikalahaké, lan ngerti yèn karajané wis ilang.” The Desire of Ages, 758.

Lindhu salib iku minangka pralambang saka “kayekten,” yaiku Alfa lan Omega. “Kayekten” iku wiwitan, tengah, lan pungkasan; iku tembung Ibrani kang kawangun kanthi nglumpukake aksara pisanan, kaping telulas, lan pungkasan saka abjad Ibrani. Ana lindhu nalika Kristus séda, lan banjur ana lindhu maneh nalika Panjenengané wungu. Ing salib ana lindhu kang kapisan, banjur kubur, lan banjur lindhu nalika wunguné Panjenengané. Ing kaloro lindhu iku, kubur-kubur kabukak.

“Nalika Gusti Yésus, nalika Panjenengané gumantung ana ing kayu salib, nguwuh, ‘Wis kelakon’, watu-watu padha pecah, bumi gonjang-ganjing, lan sawetara kuburan kabuka. Nalika Panjenengané wungu minangka Sang Pamenang ngungkuli pati lan kubur, nalika

bumi isih oleng lan kamulyaning swarga sumunar ngubengi papan suci iku, akèh wong mursid sing wis mati, manut marang pangandikané, padha metu minangka para seksi yèn Panjenengané wis wungu. Para suci sing piningan sih, kang wus kawungokaké iku, padha metu ing kaluhuran. Wong-wong mau iku wong pilihan lan suci saka saben jaman, wiwit saka penciptaan tekan nganti jaman Kristus. Mangkono, nalika para pemimpin Yahudi padha ngupaya ndhelikaké kasunyatan bab kawunguné Kristus, Allah milih ngangkat saklompok wong metu saka kuburané kanggo nyeksèkaké yèn Yésus wis wungu, lan kanggo martakaké kamulyanipun.” *Early Writings*, 184.

Nalika lindhu kang kapisan dumadi, kuburan-kuburan kabukak, lan nalika lindhu kang pungkasan, kuburané Kristus kabukak. Ing Wahyu sewelas, wong saksi loro metu saka kuburané ing jam kang padha karo lindhu mau. Lindhu iku yaiku undhang-undhang Minggu, kang dilambangaké déning salib. Mulané bakal ana loro patangen ing jam undhang-undhang Minggu. Kang kapisan nggambaraké lairé wong satus patang puluh papat èwu kang dumadi sadurungé wong wadon ngalami lara nglairaké, kang kapindho dumadi sajroning lara nglairaké iku. Wong wadon ing Wahyu rolas luwih dhisik nglairaké anak lanang kang bakal mrentah bangsa-bangsa nganggo teken wesi, tanpa rasa lara nglairaké. Banjur nalika undhang-undhang Minggu, lara nglairaké wiwit teka lan dhèwèké nglairaké anak kang kapindho. Kaping pisan, dhèwèké nglairaké Élia, lan pungkasan dhèwèké nglairaké Musa. Undhang-undhang Minggu iku jam patangené anak kembar ing Wahyu pitu.

Nalika meterai kapitu kabuka kanthi sampurna ing wektu angger-angger Minggu, ana kasepen ing swarga nganti sajrone setengah jam.

“Nanging Allah nandhang sangsara bebarengan karo Putranipun. Para malaékat nyeksèni kasangsaranipun Sang Juru Slamet. Wong-wong mau padha mirsani Gustinipun katutupi déning légiun-légiun kakuwatan Iblis, sipat kodratipun katindhah déning rasa giris kang nggegirisi lan mistèri. Ana kasepen ing swarga. Ora ana clempung siji waé kang dipun-sentuh. Saupama manungsa fana saged nyumurupi kaéramanipun bala malaékat nalika ing kasusahan bisu padha nyawang Sang Rama misahaké sinar-sinar pepadhang, katresnan, lan kamulyanipun saking Putra kinasihipun, temenan wong-wong mau bakal langkung mangertos sepira nisthane dosa ana ing ngarsanipun.” *The Desire of Ages*, 693.

Setengah jam kang kapisan saka jaming lindhu, nggambarake lair kang kapisan utawa wunguné manèh saka loro seksi mau. Ing setengah jam iku, loro seksi mau dimeterakaké. Wong-wong mau kudu dimeterakaké luwih dhisik sadurungé hukum Minggu, awit wong-wong mau iku panji kang nimbali anak sijiné metu saka kubur sajroning setengah jam kang isih kari. Anak kang kapindho iku mung bisa digawa marang urip kanthi weruh lanang lan wadon kang nduwèni meterai Allah sajroning kasusahaning krisis hukum Minggu.

“Pakaryané Roh Suci iku kanggo mbuktèkaké marang jagad bab dosa, bab kabeneran, lan bab paukuman. Jagad mung bisa dipèngetaké lumantar ndeleng wong-wong sing pracaya marang kayektèn disucèkaké déning kayektèn, tumindak manut asas-asas sing

luhur lan suci, lan nuduhaké kanthi pangrasa sing dhuwur lan mulya garis pamisah antarané wong-wong sing netepi pepakoné Allah lan wong-wong sing ngidak-idak pepakon mau ana ing sangisoré sikilé. Pangudusan déning Roh nandhakaké béda antarané wong-wong sing nduwèni segelé Allah lan wong-wong sing netepi dina ngaso palsu. Nalika wektu panggawéyan teka, bakal katuduhaké kanthi cetha apa tandhané kéwan galak iku. Yaiku netepi dina Minggu. Wong-wong sing sawisé krungu kayektèn isih tetep nganggep dina iki suci, padha nggawa tandha-tangané manungsa duraka, yaiku wong sing ngira yèn dhèwèké bisa ngowahi wektu-wektu lan angger-angger.” Bible Training School, December 1, 1903.

Putra pambarep saka wong wadon iku yaiku satus patang puluh papat ewu kang katandhani minangka woh kapisan ana ing kitab Wahyu. Wong-wong mau makili pratandha kang kudu dingerteni déning pepanthan liyané ing sajroning krisis lan pasulayaning paprangan hukum Minggu. Pratandha iku yaiku dina Sabat, kang dijunjung déning satus patang puluh papat ewu ing wektu nalika tumindak mangkono iku ora sah miturut hukum. Sister White nyebut panji-panji wong-wong mau minangka “panji kang kebak reregeding getih saka Pangeran Emmanuel.”

“Ing sajroning wahyu aku nyumurupi loro bala tentara ana ing paprangan kang nggegirisi. Sawijining bala dipandhegani panji-panji kang ngasta pratandha donya; liyane dipandhegani déning panji Pangeran Emmanuel kang kecipratan getih. Panji siji sawisé sijiné katilar ngglundhung ing lebu, nalika kompi siji sawisé sijiné saka bala tentarané Gusti nggabung marang mungsuh, lan suku siji sawisé sijiné saka larikaning mungsuh manunggal karo umat Allah kang netepi pepakon-pepakon. Malaékat kang mabur ana ing satengahing langit ngulungaké panji Emmanuel marang akèh tangan, déné sawijining panglima agung sesambat kanthi swara sora: ‘Padha mlebu ing barisan. Wong-wong kang setya marang pepakon-pepakoning Allah lan paseksèné Kristus, saiki padha manggonana ing papané. Padha metu saka ing antarané wong-wong iku, lan padha kapisaha, lan aja ndemek barang kang najis, sarta Aku bakal nampani kowé, lan bakal dadi Rama tumrap kowé, lan kowé bakal dadi para putra lan para putri-Ku. Kabèh wong kang gelem, mrenea munggah nulungi Pangéran, nulungi Pangéran nglawan para kang prakosa.’” Testimonies, jilid 8, 41.

Panji kang kebak reregeding getih iku kang kudu dideleng déning pepanthaning Allah liyané ing mangsa krisis paugeran Minggu. Panji iku pepadhang kang sumunar munggah, kang digawa déning wong satus patang puluh papat éwu. Panji iku abang warnané, awit iku panji kang kebak reregeding getih. Panji iku wis dilambangaké ing peperangan Yérikho, nalika Rahab nampani lan ngreksa para telik, banjur ngakoni pasrahané marang wadyabalané Yusak kanthi masang benang abang tuwa saka jendhelané. Rahab nggambaraké para putraning Allah kang pambarep kapindho ing krisis paugeran Minggu, kang ndeleng lan nampani pratandha abang tuwa iku, lan padha mlebu ing kasetyan marang wadyabalané Yusak. Benang abang tuwa kang digunakaké déning Rahab iku pratandha tumrap wadyabalané Yusak supaya aja ngrusak brayaté Rahab.

Rahab nggambarake wong-wong sing isih ana ing Babilon ing mangsa krisis ukum Minggu, lan bala tentarané Yosua nggambarake anak-anak pambarep saka wong satus patang puluh papat èwu. Benang abang kirmizi iku minangka pralambang dina Sabaté Gusti Allah. Benang abang kirmizi iku dadi parentahé para telik sandi sing diparingaké marang Rahab, kang kudu diturut déning Rahab menawa dhèwèké kepéngin olèh pangayomané Gusti Allah.

Lah, nalika aku padha lumebu ing nagara iku, kowé kudu ngiket tali benang wungu abang iki ana ing jendhéla kang kokanggo ngudhunaké aku: lan kowé kudu nglumpukaké bapakmu, ibumu, para sadulurmu, lan sakabèhé brayaté bapakmu, menyang omahmu. Yosua 2:8.

Pratandha sing kudu dideleng déning wong-wong sing isih ana ing Babilon yaiku benang kirmizi, yaiku dina Sabat, nanging uga nandhani bédané antarane kembar loro mau. Kembar sing lair dhisik iku satus patang puluh papat ewu, awit ana ing tangané padha nggawa panji-panji Pangeran Emmanuel sing katandhan getih.

Panjenengane bakal ngadegaké panji kanggo para bangsa, lan bakal nglumpukaké para buwangan Israel, sarta ngempalaké wong-wong Yéhuda kang kasebar saka patang pojoking bumi. Rasa meri saka Éfraim uga bakal sirna, lan para satruné Yéhuda bakal katumpes: Éfraim ora bakal meri marang Yéhuda, lan Yéhuda ora bakal ngganggu Éfraim. Nanging wong-wong iku bakal mabur nyerbu ing pundhaké wong Filistin mangulon; bebarengan padha bakal ngrampsi wong-wong ing wetan; tangané bakal diulungaké marang Édom lan Moab; lan bani Amon bakal manut marang wong-wong mau. Yesaya 11:12–14.

Kembar sing miyos kapisan nduwèni pratandha abang kesumba, yaiku benang abang kesumba sing nandhani anak pambajeng. Kembar sing miyos kapisan iku Zarah, lan sing miyos kapindho iku Pharez.

Lan kalakon ing wektu nalika dheweke ngandhut arep nglairaké, lah ana anak kembar ing guwa-garbane. Lan kalakon, nalika dheweke lagi nglairaké, salah sijiné nguluraké tangane metu; banjur dukun bayi mau njupuk benang abang kirmizi lan nalèni ing tangane, pangucapé, Iki sing metu dhisik. Lan kalakon, nalika dhèwèké narik bali tangane, lah seduluré metu; banjur pangucapé, Kapriyé kowé wis mbobol metu? pambobolan iki tumrap kowé; mulané jenengé sinebut Pharez. Lan sawisé iku metu seduluré, sing ana benang abang kirmizi ing tangane; lan jenengé sinebut Zarah. Purwaning Dumadi 38:27–30.

Zarah tegesé pepadhang kang lagi njedhul, lan Pharez tegesé nembus metu. Nalika kembar Pharez ndeleng pepadhang kang lagi njedhul saka pratandha benang abang kirmizi ing tangané saduluré kembar, yaiku Zarah, dhèwèké “nembus metu,” utawa metu saka Babil. Pangretèné Zarah marang pepadhang kang lagi njedhul saka benang abang kirmizi iku nandhakaké panyalèrané kembar kang lair pungkasan marang kembar kang lair dhisik.

Lan wong-wong bakal padha teka saka wetan, lan saka kulon, lan saka lor, lan saka kidul, sarta bakal padha lungguh ana ing Kratoning Allah. Lan lah, ana wong-wong kang

pungkasan bakal dadi kang wiwitan, lan ana wong-wong kang wiwitan bakal dadi kang pungkasan. Lukas 13:29, 30.

Sajarah kang kapingidhen saka pitu gludhug iku mratelakaké telung waymark. Waymark kang kapisan lan kang pungkasan iku kuciwane pangarep-arep. Mangsa antarané kuciwané pangarep-arep kang kapisan lan pekabaran Midwengi Mlébu iku wektu tundha. Wiwit saka Midwengi Mlébu, kang dadi waymark kang kapindho, mangsa wektu iku yaiku wektu pamegelan. Mangsa kang dadi wektu pamegelan iku pungkasané ana ing kuciwané pangarep-arep kang pungkasan.

Sajarah sing kapendem bab pitung gludhug mau nandhani telung waymark. Waymark kang kapisan lan kang pungkasan yaiku kabukaking kuburan-kuburan nalika ana lindhu. Periode ing antarané kabukaké kuburan kang kapisan lan pekabaran Seruan Tengah Wengi iku yaiku wektu antarané. Wiwit Seruan Tengah Wengi, kang dadi waymark kang kapindho, periode wektu iku yaiku wektu pmaterèn. Periode kang dadi wektu pmaterèn iku rampung nalika kabukaké kuburan kang pungkasan.

Kaloro seksi tumrap telung langkah sajroning sajarah kapingidan saka pitu gludhug iki uga kaestokake lumantar pejah lan wungunipun Kristus. Kabukane kubur kang kapisan dipralambangake lumantar baptisipun Kristus menyang kubur banyu, dene kubur kang pungkasan yaiku salib. Ing antarané baptisipun Kristus lan salib, Kristus mratelakake piwucalipun, lan iku dadi pralambang Seruan Tengah Wengi. Panjenengané ngrampungake pangandika iku sajroning sèwu rong atus sawidak dina. Sawisé salib, lumantar para sakabatipun, piwulang Seruan Tengah Wengi kapratelakake manèh sajroning sèwu rong atus sawidak dina nganti tumekaning pejahé Stefanus.

Loro seksi ing Wahyu pasal sewelas kaparingi kakuwatan kanggo martakake pawarta Pambengoking Tengah Wengi sajrone sèwu rong atus suwidak dina. Sawisé iku banjur dipatèni lan dilebokaké ana ing dalan-dalan sajrone sèwu rong atus suwidak dina, nganti banjur diuripaké menèh lan kaparingi kakuwatan.

Kita badhé nerusaké nyinau kasunyatan-kasunyatan punika ing artikel salajengipun.

“Manawa ora ana mratobat kang sejati saka jiwa marang Gusti Allah; manawa napas gesangipun Gusti Allah ora nguripi jiwa marang gesang rohani; manawa wong-wong kang ngakoni kayektèn ora kaobahaké déning asas kang lair saka swarga, mula padha durung lair saka wiji kang ora kena rusak, kang urip lan tetep langgeng ing salawas-lawasé. Manawa padha ora pracaya marang kabeneranipun Kristus minangka siji-sijiné pangayomané; manawa padha ora nuladha watakipun, lan makarya ana ing Rohipun, padha iku wuda, padha durung ngagem jubah kabeneranipun. Wong mati asring dianggep kaya wong urip; awit wong-wong kang ngudi apa kang padha sebut kaslametan miturut gagasané dhéwé, ora ndarbèni Gusti Allah kang makarya ana ing sajroning wong-wong mau, supaya padha karsa lan nindakaké miturut karsa becikipun.”

“Golongan punika kagambaraken kanthi cetha déning lembah balung-balung garing ingkang dipun tingali Yéheskiel wonten ing wahyu.” Review and Herald, 17 Januari

1893.